

ΟΜΗΡΟΣ

Έτος Β΄.

ΕΝ ΣΜΥΡΝΗ 1874.

Φυλ. Ζ΄.

ΟΜΙΛΙΑ

ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ Α. ΚΑΛΛΙΓΑ

Επί τη καθιδρύσει του Νέου Συμβουλίου,

Τῆ 5 Ματου 1874.

Σεβαστὴ δμῆγυρις,

« Μέχρις τεῦ κατάκεισθε; κότε ἄλκιμον ἔξετε
 θυμὸν,
 ὦ νέοι; οὐδ' αἰδέσθε' ἀμφοπερικτίονας
 ὦδε λίην μεθιέντες; ἐν εἰρήνῃ δὲ δοκεῖτε
 ἦσθαι· ἀτὰρ πόλεμος γαῖαν ἅπασαν ἔχει. »

ἀνεφώνει ποτὲ πρὸς τοὺς τρυφηλοὺς καὶ
 ἠδυπαθεῖς συμπολίτας του Ἰωνας ἢ τεθλιμ-
 μένη ψυχὴ τοῦ πατρὸς τῆς ἐλεγειακῆς ποι-
 ἡσεως Καλλίνου τοῦ Ἐφρῆσιου.

« Οὐ μὲν δὴ κείνου γε μένος καὶ ἀγήνορα θυμὸν
 τοῖτον ἐμεῦ προτέρων πεύθομαι, οἳ μιν ἴδον
 Λυδῶν ἰππομάχων πυκινὰς κλονέοντα φά-
 λαγγας

(ΟΜΗΡΟΣ ΦΥΛ. ΣΤ΄.)

Ἐρμιον ἀμ' πεδίον, φῶτα φερεμμελίην. »

ἔψαλλεν ἐπίσης ὁ λιγὺς καὶ ἄβρὸς τῆς
 Σμύρνης ποιητῆς Μίμνερμος, ἐξυμνῶν τὰ
 ἀνδραγαθήματα ἀρχαίου πολεμιστοῦ Σμυρ-
 ναίου καὶ ἀντιπαραβάλλον τὴν εὐτολμίαν
 ἐκείνου πρὸς τὴν τότε τῶν συμπατριωτῶν
 αὐτοῦ μαλθακότητα καὶ ἀδράνειαν.

« Μέχρις τεῦ κατάκεισθε; κότε ἄλκιμον
 ἔξετε θυμὸν, ὦ Σμυρναῖοι; » ἤθελεν ἀναφω-
 νῆσαι καὶ σήμερον ὁ ποιητῆς, οὐχὶ ὅπως
 παροξύνῃ ἡμᾶς πρὸς παρατόλμους αἱματη-
 ροὺς πολέμους, ἀλλ' ὅπως ἐξεγείρῃ καὶ πα-
 ροτρύνῃ τὸν νοῦν καὶ τὴν καρδίαν ἡμῶν πρὸς
 τὸν εὐγενῆ καὶ ἀναίμακτον ὑπὲρ τῆς παι-
 δείας καὶ τοῦ πολιτισμοῦ ἀγῶνα. « Πό-
 λεμος γαῖαν ἅπασαν ἔχει ». Ναί! πόλε-
 μος τῆς παιδείας κατὰ τῆς ἀμαθείας, τῆς
 ἐπιστήμης κατὰ τῆς ἀγυρτείας, τῆς ἐλευ-
 θέρας συνειδήσεως κατὰ τοῦ φανατισμοῦ,
 τοῦ φωτὸς κατὰ τοῦ σκότους. Τὸν ἱερὸν αὐ-
 τὸν πόλεμον ἀνέλαβε καὶ πάλιν ὁ ἀναγεν-
 νώμενος Ἑλληνισμὸς συνεχίζων τὰς εὐ-
 κλεεῖς ἱστορικὰς αὐτοῦ παραδόσεις καὶ ἐ-

πιδιώκων ἀπαρεγκλίτως καὶ ἐμφύτως πῶς τὴν ὑψηλὴν καὶ μεγάλην προαιώνιον αὐτοῦ ἀποστολὴν, ἣτις εἶναι ὁ κύριος καὶ ἀναπόφευκτος ὄρος τῆς Ἐθνικῆς αἰετοῦ ὑπάρξεως ὅπλα ἀήττητα φέρει τὴν ἀθάνατον αὐτοῦ γλώσσαν, τοὺς πανσόφους αὐτοῦ συγγραφεῖς καὶ ποιητὰς, τὴν πανθομολογουμένην φυσικὴν αὐτοῦ εὐφυΐαν, τὴν ἀκατάβλητον ἐθνικὴν αὐτοῦ ζωτικότητα ὀχυρὰ στρατόπεδα ἔστησε τὰ σχολεῖα, τὰ Γυμνάσια, τὸ Πανεπιστήμιον ὀφρούρια ἀπόρθητα ἀνήγειρε τὰς φιλολογικὰς Λέσχας, τὰς Ἀδελφότητας, τοὺς Συλλόγους τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ σκέπει τὸ μεγαλεῖον τῆς ἀρχαιότητος, καὶ ἐπὶ τῆς σημαίας αὐτοῦ ἡ ἐλευθερία ἐχάραξε τὸ ἐθνοσωτήριο σῆμα τῆς ἰσότητος καὶ ἀδελφότητος καὶ τὴν θεόγραφτον ἐπιγραφὴν « ἐν τούτῳ νίκα ».

Ἡ καλὴ τῆς Ἰωνίας ἀνασσα, ἡ μεγαλῶνυμος Σμύρνη, ὅχι μόνον δὲν καθυστέρησε τῶν ἄλλων Ἑλληνικῶν πόλεων, ἀλλὰ καὶ πρωτηγωνίσθη τὸν καλὸν τοῦ πολιτισμοῦ καὶ τῶν φώτων ἀγῶνα. Μάρτυρες τοῦ λόγου μου ἡ Εὐαγγελικὴ Σχολή, τὸ Παρθεναγωγεῖον, τὸ Νοσοκομεῖον, τὸ Ὀρφανοτροφεῖον, τὸ Ἀναγνωστήριον, τὰ Σχολεῖα τοῦ Λαοῦ, ὁ Σύλλογος οὗτος, συμπλήρωμα καὶ ἐπιστέγασμα τοῦ πολυστύλου καὶ ποικίλου τῆς ἐκπαιδεύσεως οἰκοδομήματος. Ἀλλ', ὦ συμπολίται Σμυρναῖοι, ἄς μὴν ἀπαυδῆσωμεν, ἄς μὴν ἀποκάμωμεν ἐν τῷ μέσῳ τοῦ σταδίου. Ἀπόγονοι τοῦ ἀρχαίου, εὐγενοῦς, εὐφυοῦς καὶ εὐαισθητοῦ λαοῦ τῆς Ἰωνίας ἐκληρονομήσαμεν μετὰ τῶν προτερημάτων δυσυχῶς καὶ τὰ ἐλαττώματα καὶ τὰς ἀδυναμίας ἐκείνου, τὴν τρυφηλότητα, τὸ φιλήδονον, τὸ ἀψίχορον καὶ εὐμετάβλητον φαινόμεθα ἀνίκανοι διαρκοῦς, γενικῆς καὶ ἐντόνου προσπάθειας διὰ τοῦτο καὶ τὰ ἔργα ἡμῶν πολλάκις ἡμιτελῆ καὶ ἐφήμερα. Σμυρναῖοι, ἐν ὀνόματι τῆς πατρίδος καὶ τῆς ἐθνικῆς ἡμῶν δόξης, μὴ καταληφθῆτε ὑπὸ τῆς νάρκης, τῆς ἀδρανείας καὶ τῆς ἀκηδείας μὴν ἀφήσητε νὰ καταρρέουσι ὁ μετὰ τοσοῦτων μέχθων καὶ θυσιῶν ἀνεγερθεῖς αὐτὸς Σύλ-

λογος, καταδικάζοντες οὕτω ὑμᾶς αὐτοὺς εἰς αἰώνιον Σισύφειον κόλασιν.

Πλούσιοι τῆς Σμύρνης, πεπαιδευμένοι καὶ λόγιοι, ἀνάγκη νὰ συνδράμωμεν πάσαις δυνάμεσι, ὑλικῶς καὶ ἠθικῶς, τὸ ἐθνικὸν αὐτὸ καθίδρυμα, τὸ μέγα αὐτὸ σχολεῖον καὶ βουλευτήριο τῆς πόλεώς μας, ὅπως δυνηθῆ νὰ ἀναπληρώσῃ τὰς ὑπαρχέουσας ἐλλείψεις, νὰ εὐρύνητὸν εὐεργετικὸν τῆς ἐνεργείας αὐτοῦ κύκλον καὶ, διανύων σταθερῶς, διαρκῶς καὶ ἀπροσκόπτως τὸ ἀτελεύτητον αὐτοῦ στάδιον, καταστῆ τύπος καὶ ὑπογραμμὸς τῶν ἐν τῇ Ἀνατολῇ Συλλόγων. Ἡ στασιμότης εἶναι ὀπισθοδρομήσις, εἶναι ἀποσύνθεσις, εἶναι θάνατος. Ἀρνούμενοι τὴν ἀρωγὴν καὶ συνδρομὴν ἡμῶν διαπράττομεν ἐγκλημα αὐτοκτονίας καὶ ἐθνοκτονίας. Ναυσιπόρος ἐπὶ τοῦ μεγάλου ὠκεανοῦ τῆς ζωῆς, ὀφείλει ἕκαστος νὰ ἔχη ὁδηγὸν τὸ καθῆκον καὶ σκοπὸν τὴν πρόοδον.

Κληθεῖς ὑπὸ τῆς εὐμενοῦς τῶν μελῶν ψήφου εἰς τὴν ὑψηλὴν τῆς Προεδρείας λειτουργίαν, καίπερ ἀμοιρῶν τῶν ἀναγκαίων πρὸς τοιαύτην θέσιν προσόντων, ἐλπίζω ὅτι διὰ τῆς ἀρωγῆς καὶ συνεργείας ἀπάντων ἡμῶν δὲν θέλω καταπέσει ὑπὸ τὸ βάρος τῆς ἀνατιθεμένης μοι ὑπηρεσίας. Διερμηνεὺς δὲ τῶν αἰσθημάτων τοῦ Συλλόγου ἀπονέμω δημοσίᾳ τὸν ὀφειλόμενον ἔπαινον καὶ ἐκφράζω τὴν εὐγνωμοσύνην καὶ τὰς εὐχαριστίας αὐτοῦ πρὸς τὸ ἀποχωροῦν Συμβούλιον καὶ ἰδίως πρὸς τὸν σεβαστὸν καὶ πεπαιδευμένον καθηγητὴν Σάββαν Κεσσίσογλου, ὅστις μετ' ἀκαμάτου ἐπιμονῆς καὶ ἀπαραμειώτου ζήλου ἰθύνων τριετίαν ὅλην τὴν νεαρὰν καὶ ἐπισφαλῆ αὐτοῦ πορείαν, ἔφερον αὐτὸν εἰς θέσιν παρέχουσαν ἐλπίδας χρηστοῦ μέλλοντος. Τὰς ἐλπίδας ταύτας ἄς μὴ διαψεύσωμεν, ἀδελφοί ἄς βασιλεύσῃ παρ' ἡμῖν ἡ ἀδελφότης, ἡ τάξις, ἡ ἐπιμέλεια καὶ ἡ ἠθικὴ ἄς ἀποδείξωμεν ὅτι ὁ ναὸς οὗτος τῶν Μουσῶν φέρει ἐπαξίως τὸ ὄνομα τοῦ Ἀθανάτου καὶ πανσέπτου τῆς ἀρχαιότητος ποιητοῦ καὶ ἄς μοι ἐπιτραπῆ νὰ ἀνακράξω ὑπὲρ τοῦ Συλλόγου τὸ παρὰ τοῦ Ἀποστόλου ὑπὲρ τῆς Ἐκ-

κλησίας τῆς Σμύρνης ῥηθέν, « Μὴδὲν φοβοῦ..
Γίνου πιστὸς μέχρι θανάτου καὶ δώσω σοι
τὸν στέφανον τῆς ζωῆς.»

Η ΜΕΓΑΛΗ ΒΑΡΑΤΕΙΣ

(Mahābhārata)

ΗΤΟΙ

Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΝΑΛΑΣ

ΚΑΙ

ΑΙ ΕΝ Τῆ ΒΟΡΕΙῶ ΙΤΑΛΙᾷ ΙΝΔΙΚΑΙ
ΣΠΟΥΔΑΙ

ΥΠΟ

ΤΗΣ ΠΡΙΓΚΗΠΕΣΗΣ
DOŖA D'ISTRIA

(Μετάφρασις ἐκ τῆς Ἰταλικῆς)

ΥΠΟ

ΕΠΑΜΙΝΩΝΔΑ ΑΝΝΙΝΟΥ.

ΠΡΟΟΙΜΙΟΝ ΜΕΤΑΦΡΑΣΤΟΥ.

Ἐν τῷ μέσῳ τῆς ἀποθαρρύνσεως εὐ-
γενῶν προσπαθειῶν καὶ δυσχερῶν πε-
ριστάσεων καθῆκον ἱερὸν ἐκπληρῶν,
δημοσιεύω σήμερον τὴν πρό πολλοῦ
διὰ τῆς « Εὐρωπαϊκῆς Ἐπιθεω-
ρήσεως » (*Rivista Europea*) τῆς Φλω-
ρεντίας ἀγγελθεῖσαν ἑλληνικὴν μετά-
φρασιν. Τοῦ κειμένου αὐτῆς σκοπὸν
εἶχον νὰ προτάξω, καθ' ἃ πρὸς τὸ Κοι-
νὸν ὑπεσχέθην, μακρὸν καὶ διεξοδικὸν
πρόλογον· ἀλλ' ἀφοῦ τὸ περιεχόμε-
νον ταύτης ἐπισταμένως ἐξήτασα,

ἐπέισθην ὅτι οὔτε προλόγων οὔτε
σχολίων, οὐ μὴν ἀλλ' οὐδὲ ὑποση-
μειώσεων χρήζει ἡ πολλοῦ λόγου
ἀξία αὕτη συγγραφή, ἣτις μοι ἔδωκεν
ἀφορμὴν εἰς σπουδαίας καὶ ἐμβριθεῖς
μελέτας, ὧν προϊὸν ἔχω πολὺφυλ-
λον πραγματείαν ἐπιγραφομένην « Ἀρ-
χαιολογικὴ Ἐκδρομὴ εἰς τὰς
Πηγὰς τῶν Θρησκευμάτων κτλ., »
τὴν ὁποίαν εἰσέτι δὲν ἀπεφάσισα νὰ
φέρω εἰς φῶς.

Τὸ ὅσῳ βραχὺ, τοσοῦτον περιεκτι-
κὸν τοῦ κειμένου τούτου δὲν ἐδύνατο
νὰ μὲ ἀφήσῃ ἀπαθῆ καὶ ψυχρὸν ἀνα-
γνώστην, ἀφοῦ μάλιστα ἀφορᾷ, κατ'
ἰδίαν, τὴν ἐπιρροὴν τοῦ ἑλληνι-
σμοῦ, εἰς ὃν ψυχῆ τε καὶ σώματι ἀνή-
κω, καὶ τὸ δένδρον τοῦ ὁποίου οὐκ ὀ-
λίγον ἐπότισεν ἡ ἔξοχος συγγραφεὺς
εἰς τὰς κρισιμωτέρας ἀνομβρίας ἐκ
τῶν καθαρῶν καὶ ἀγνῶν ναμάτων τῆς
εὐρείας καὶ ποικίλης αὐτῆς μαθήσεως.

Δὲν αἰσθάνομαι τὴν ἀνάγκην νὰ μα-
κρηγορήσω.

Τὸ περιστέφον τὴν συγγραφὴν ὄνομα
εἶναι ἡ μόνη σύστασις.

Ἐν Ἀργοστολίῳ τῆ 8ῃ Φεβρ. 1874.

Η ΜΕΓΑΛΗ ΒΑΡΑΤΕΙΣ

Κύριοι,

Α'.

Τὴν 10 Ἀπριλίου τοῦ παρελθόντος ἔτους
ἡ ἐκλεκτὴ μερὶς τῆς φλωρεντιανῆς κοινωνίας
συνέρρεεν ἐν τῇ φιλοδραματικῇ Ἀκαδημίᾳ
εἰς ὄντως φιλολογικὴν ἑορτήν. Ἦτο ἡ πα-
ράστασις τοῦ δευτέρου μέρους τοῦ Βασιλέ-
ως Νάλα. Ἐξοικειωμένοι πρὸς τὰ τῆς Ἑλ-
λάδος ἀριστουργήματα αἱ Δυτικαὶ Ἀθη-

(*) Ἡ σοφὴ αὕτη πραγματεία τῆς πριγκη-